

Predica de la Krefeld, 03 aprilie 2005

Ewald Frank

Lădat și slăvit să fie Numele Domnului. Cu adevărat, noi ne aflăm aici într-o mare așteptare. Și deja a fost exprimat gândul ca Domnul Însuși să fie prezent aici, pentru ca noi s-o putem trăi acum la sfârșit, cum au trăit cei de la început, ca să nu avem numai o amintire a ceea ce s-a întâmplat cândva, ci să putem mărturisi că se întâmplă și azi din nou. Prin slujba fratelui Branham ne-a fost arătat că Dumnezeu nu este un Dumnezeu al istoriei, ci este un Dumnezeu al planului de mântuire. După două mii de ani Domnul s-a coborât din nou în norul supranatural, în lumina supranaturală. El s-a coborât în repetate rânduri. Și fratele Branham a văzut lumina aceasta deasupra persoanei pentru care urma să se roage. Și după aceea Domnul i-a arătat cine este persoana respectivă și ce trebuie să i se spună. Aceasta a fost o realitate, nu numai o pretenție. Noi am fost martori ai acestui lucru nu numai o dată, ci de sute de ori. Am văzut cum Domnul Dumnezeu și-a manifestat prezența într-un mod direct. Și acest lucru s-a întâmplat în legătură cu ultimul mesaj, cu ultima trimitere dată de Dumnezeu. Cum a fost la prima Sa venire, la fel și acum, înaintea revenirii Domnului, a fost un mesager cu un mesaj care să premerge venirea Domnului, ca fiecare munte să se plece și fiecare vale să fie înălțată, și să pregătească astfel un popor pentru Domnul. Despre aceasta este vorba astăzi. Nu este vorba despre învățături deosebite, ci despre învățătura divină din Cuvânt. Așa cum deja s-a subliniat în cântare: ungerea trebuie să fie peste noi; aceeași ungere care a fost peste proroci și peste Domnul nostru și peste apostoli, trebuie să fie peste noi ca să înțelegem ce le-a dat Dumnezeu lor, și ce au scris ei, pentru ca într-adevăr toți să fie învățați de Dumnezeu.

Toți știm că trăim într-un timp deosebit. Știm foarte bine cu toții că este timpul sfârșitului. Nu sunt lucruri pe care le-am dorit noi, sau care ne plac, ci este ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Iar cine citește prorocul Daniel și pe ceilalți proroci, și de asemenea în Noul Testament, găsește de mai multe ori cuvântul „vremea sfârșitului”. În Daniel 12:4 spune: „Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.” Și în legătură cu aceasta, în același capitol este scris: „Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul, și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți („înțelepți” – în versiunea KJ) vor înțelege.” Cine sunt cei înțelepți (pricepuți)? Sunt aceia căroră Dumnezeu le-a deschis înțelegerea pentru Scriptură, pentru ca ei să vadă împlinirea făgăduințelor.

Frați și surori, noi nu suntem învățați de oameni, ci suntem învățați de Dumnezeu prin Cuvânt, prin Duhul. Și de aceea nu trebuie ca unul să-l mai învețe pe celălalt, pentru că toți vor fi învățați de Dumnezeu. În timpul nostru este cu adevărat tot așa cum este scris și în Fapte 1, și anume că însuși Domnul nostru i-a învățat pe ucenicii Lui, vorbind cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu.

Sunt câteva lucruri care s-au întâmplat și pe care vrem să le amintim pe scurt. Cu toții am auzit despre acest lucru, și anume că la Roma are loc o schimbare. Sistemul însă rămâne același. Indiferent ce schimbare va avea loc, este timpul sfârșitului și totul trebuie să se întâmple așa cum dorește Dumnezeu. Totul trebuie să se împlinească așa cum este hotărât de la început în planul lui Dumnezeu. Foarte important este că în Vatican, sau chiar în Biserica Catolică, se crede – și se poate citi în cartea aceasta din Ierusalim – că vor fi în total numai 266 de papi. Aceasta este convingerea lor. Iar tabelul din Vatican are exact 266 de rânduri (compartimente), și cu moartea acestui papă sunt completate 265. A mai rămas numai o singură rubrică, și atunci acesta va trebui să fie ultimul papă. Este scris aici, în cartea aceasta: „Când totul se întoarce ca un vârtej în jurul Ierusalimului, atunci vine un papă din est.” El este amintit cu numele. „Și după el vor mai veni doar doi

papi.” „Penultimul papă” – se spune aici „Gloria Olivia”: slava măslinului. „El va face pace între arabi și evrei, ca să facă din Ierusalim capitala lumii. Apoi urmează ultimul papă – cel de-al 266-lea. El se dă drept Dumnezeu în Ierusalim. Își ridică acolo tronul său, până când Dumnezeu îl pune în lanțuri. Cu aceasta se încheie istoria bisericii lumești.” Aceste lucruri sunt scrise de oameni care s-au ocupat de tema aceasta.

Noi avem convingerea că totul trebuie să atingă punctul culminant în ambele domenii. Iar cine a ascultat știrile, știe pe ce s-a pus accentul. „Acest papă care a adus unirea, care a dărâmat zidurile și gardurile, care a adus împăcare între națiuni” – iar acum desigur că urmează sarcina principală, și aceasta în legătură cu Ierusalimul. Se va face un legământ, după cum este scris în Daniel. Și dacă așa este scris, așa se va întâmpla. Deci toate pregătirile sunt așa de înaintate, ca ultimele evenimente să-și urmeze cursul, și după aceea va veni cu adevărat sfârșitul. Dar nu doresc să intru în detalii, pentru că se ajunge prea departe dacă ne vom ocupa cu astfel de lucruri în această zi importantă.

De asemenea s-a spus la știri că s-a reușit să se construiască poduri, să se dărâme ziduri și că acum a mai rămas numai un singur lucru: să se unească comunitatea mondială, și aceasta în legătură cu Ierusalimul, prin cele trei religii mondiale: iudaismul, creștinismul și islamul. Toate celelalte vor trebui să se supună cumva, pentru că nu au de ales.

Poate că citesc ceva, fără să spun nimic despre aceasta: din Isaia 17:12-13a: „Vai! ce vuiet de popoare multe, care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice. Neamurile mugesc cum mugesc apele mari...” Mergem cu aceasta în Daniel 7:2-3: „Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.” Cele patru vânturi au izbucnit pe marea cea mare... Apoc. 13:1 „Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi

împărătești...” Nu dorim să citim mai departe aici. Așa cum în domeniul natural marea mugește, tot așa marea cea mare a neamurilor este în mișcare. Și cum am citit, fiarele – puterile mondiale au ieșit, și desigur că ultima putere mondială va stăpâni pământul. Așa este scris în Daniel 7:23: „El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.”” Apoi în Daniel 8:24 citim despre omul acela care va ține în mână toate lucrurile și care va exercita toată puterea: „El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși,” – nu prin puterea lui însuși. Altceineva îi va da puterea. „...el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.” Nici în punctul acesta nu vrem să intrăm în detalii. Se întâmplă cu adevărat în fața ochilor noștri. Mari șefi de state au trebuit să-și lase puterea și să plece pentru ca Europa unită să poată să se ridice. Dar cum am spus deja, nu aceasta este tema noastră de astăzi.

Avem niște dorințe deosebite pe care dorim să i le aducem Domnului. Și acestea sunt mai ales cu privire la frații și surorile noastre din Chile. Eu cred că noi toți avem pe inimă ca frații și surorile noastre cu care Dumnezeu a făcut un început nou, să rămână tari în credință și să treacă cu bine prin încercările care vin peste ei. Desigur că presa se ocupă de subiectul comunității germane care există acolo în Chile de mai mult de 40 ani. Și desigur că multe lucruri au fost amestecate cu politica. Și conducerea n-a fost mulțumită cum s-a hotărât la început, și anume să fie o părtășie (comunitate) a unor oameni care doresc să fie aproape de Domnul, și care doresc să-L slujească. Atunci desigur că a urmat combinația și legătura cu politica și cu diferite lucruri.

Dar să fie astăzi spus aici: așa cum a fost în al treilea Reich și în toate timpurile, tot așa a fost și acolo. 99% din toți cei erau acolo n-a știut ce făcea Mafia, conducătorii lor. Nu vrem să intrăm nici în detaliile acestor lucruri. Rugăciunea noastră este ca Dumnezeu să fie cu frații și cu surorile cărora le-a deschis ochii în ultima clipă. Domnul să fie cu ei până la sfârșit.

Am auzit cu toții despre acest lucru. Exact cu un an în urmă a fost aici la Krefeld familia Heinz și Irmgardt Schmitt; ei au făcut o vizită în orașul Boholt și fratele Erich Schmitt i-a adus de acolo. Sora Lakner și fratele Lakner a făcut această legătură. Și ei s-au întors în Chile. Apoi a urmat invitația. Și de atunci am fost de trei ori acolo. Și în total 176 de frați și de surori din această comunitate au fost botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos.

Frați și surori, noi îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că a condus lucrurile în felul acesta încât frații și surorile noastre au fost ajutați de Dumnezeu în ultima clipă, și au putut să ajungă la cunoștința adevărului.

În ziarul nostru local din Krefeld s-a ieri scris o jumătate de pagină despre fratele Frank și despre ceea ce s-a întâmplat în Chile. Nu se poate spune că lucrurile au fost prezentate într-o manieră pozitivă sau negativă. Se poate spune numai că Dumnezeu poate să folosească această ocazie ca să vorbească tuturor căroră El mai vrea încă să le vorbească și prin aceasta ei să ajungă la cunoștința adevărului.

Astăzi este în mijlocul nostru sora Anna Schnellenkamp, primul rod din Chile. Ea stă aici în primul rândul. Te rog să te ridici, soră scumpă, și întoarce-te către adunare. Aceasta este sora noastră, născută în Chile, în grupul acesta care este acolo deja de 40 de ani. Și ea a trăit o zi când Dumnezeu i S-a descoperit într-un mod minunat, cum n-am trăit-o noi prea des. Eu am fost de față. Și cum am spus deja, nu doar ei, ci au fost mai mulți căroră Dumnezeu a putut să li se descopere. Soră scumpă, fii binecuvântată în mijlocul nostru, și fii binecuvântată acolo. Și în sfânta Scriptură au existat surori care au dat mărturie, cum a fost femeia de la fântână, sau cum a fost Lidia căreia Domnul i-a deschis inima; sau regina din Seba. Să iei cu tine o mărturie bună; vorbește cu toți cei cu care vei veni în legătură, și spune-le că Dumnezeu a făcut lucruri mari cu tine, în zilele acestea. Sora noastră a fost cu noi și în călătoria noastră de Paști la Boblingen și Salzburg, apoi la Zurich, iar acum este aici. Așa sunt căile lui Dumnezeu. Și te vei putea uita înapoi și vei spune: „Aceasta a fost

ziua!” Îți mai amintești ziua aceea din Santiago? De fapt am putea mărturisi toți aici și să spunem „Aceasta a fost ziua mea, ziua aceea pe care mi-a dat-o Domnul.”

Cu mare recunoștință vreau să amintesc aici că fratele și sora Lakner au fost în Chile înaintea mea în februarie, și au stat câteva zile acolo și au stabilit o legătură și mai puternică. Și noi am trăit acolo împreună binecuvântările Dumnezeului Atotputernic. Sora noastră a mărturisit despre aceasta. În toți acești 40 de ani... ea nu are încă 40 de ani... dar în toți acești 40 de ani nu s-a sărbătorit niciodată Cina Domnului. Biblia le-a fost luată oamenilor și încuiată. Numai șeful și-a asumat dreptul să zică: „Vă voi spune eu ce este scris în Biblie.” Și Dumnezeu a dăruit har deja cu câțiva ani în urmă, când acest criminal a plecat de acolo, și Biblia a fost dată oamenilor înapoi. Acum o pot citi toți. Fie ca și el să asculte – acest doctor Sevald – el să asculte, dacă vrea: el a fost principalul împotrivor al mesajului, cu pretenția că în grădina Edenului căderea nu s-ar fi putut întâmpla niciodată așa cum ne-a fost descoperit nouă din Scriptură. El a fost omul care personal a încuiat Bibliile. El le-a încuiat. Și oamenii au trebuit să-i dea lui Bibliile, ca să le încuie, și ca ei să nu le mai poată citi. Omul acesta să se pocăiască în sac și cenușă! Și s-o asculte în Numele Domnului, și să lase aroganța deoparte, și să se aplece înaintea Domnului Dumnezeu dându-i numai Lui slava.

Frați și surori, Cuvântul lui Dumnezeu nu ne-a fost descoperit ca să-l punem iarăși sub obroc, ci să-l punem pe sfeșnic. Și numai acela care înțelege în ce a constatat de fapt căderea, și cum am fost zămisliti și născuți noi în păcat în lumea aceasta... desigur că noi toți am fost născuți în păcat nu pentru că părinții noștri s-au plimbat puțin și au mâncat vreun fruct. Noi am fost născuți pentru că a avut loc acolo o împreunare, și după aceea urmează nașterea. Desigur că mai întâi are loc zămisirea. Și astfel, Fiul lui Dumnezeu a venit în trup zămislit prin Duhul ca să ne răscumpere din cădere și ca să anuleze căderea. ...și apoi nașterea și zămisirea prin Duhul este valabilă pentru noi toți. Astfel vedem legăturile în Scriptură.

Dar fiți sinceri: tainele lui Dumnezeu nu sunt scrise la suprafață, ca să le cunoască toți. Tainele lui Dumnezeu sunt pentru poporul lui Dumnezeu. Dacă citim pildele Domnului nostru, vedem cum El a vorbit mulțimilor în pilde. După aceea El își lua ucenicii deoparte și le-a spus: „Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu.” Celorlalți El le-a vorbit numai în pilde. Așa este până în ziua de azi. Închipuiți-vă numai: dacă Domnul nostru ar fi spus în Matei 28 „Botezați-i...” și după aceea ar fi rostit Numele, atunci toți ar boteza în Numele Domnului Isus Hristos, fără să aibă descoperirea despre acesta. Dumnezeu n-a vrut acest lucru. Dumnezeu a vrut să se descopere poporului Său. El a vrut să-Și descopere Cuvântul Său.

Deci, dacă este scris „Și botezați-i în Numele” și totuși El nu pronunță Numele, dar Petru spune care este acesta, și la fel și Pavel. Lor le-a fost descoperit Numele. Tot ce vine de la Dumnezeu vine prin descoperire.

Azi n-am avut timp să vă urăm tuturor bun venit. Mi se întâmplă deseori să intru direct în Cuvânt, și acesta desigur că este lucrul cel mai important. Și totuși vreau să spun mai ales celor ce sunt aici pentru prima dată: simțiți-vă ca acasă. [...] Și sunt sincer: mi-ar place mai mult să predic în locul acesta în limba engleză, pentru că-mi vine mai bine. Pretutindeni pe pământ predic numai în engleză. Dar nu putem face acest lucru în fața unei adunări germane. Deci cerem tuturor națiunilor și limbilor să fie îngăduitoare cu noi. Și Dumnezeu să binecuvânteze pe toți traducătorii noștri. Se traduce în 12 limbi. Și o spun din nou: Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații noștri, pe traducători. Dacă este și o soră acolo, să fie și ea binecuvântată. Noi n-avem nici o problemă cu binecuvântările.

Deci simțiți-vă liberi, fie că sunteți din Finlanda, Suedia.... Și cum am amintit deja ieri, fie din Polonia, din Republica Cehă, din Slovacia... Apropo: fratele Ondrashek vă salută pe toți. Apoi și fratele Motika vă salută din Johannesburg... fratele Miyagi... cu toții își trimit salutările. Dumnezeu să vă binecuvânteze din întreaga Europă, din Italia, din Elveția, din Austria, din Franța, din Luxemburg, din Belgia, din Olanda. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze. El să-i

binecuvânteze și pe cei din România într-un mod deosebit. Sunt aici frații noștri: fratele Daniel, fratele Ionuț, fratele Florin – care slujesc cu Cuvântul. Este aici și fratele Mueller din Austria. Sunt aici frații noștri din Slovacia. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care slujesc cu Cuvântul. El să-și pună cuvintele Lui în gura voastră pentru ca voi să vorbiți cuvintele lui Dumnezeu.

Suntem recunoscători pentru toți frații noștri din toate popoarele, limbile și neamurile - frații noștri din Bruxelles, din Paris, din Orleans, din Marseille, din Lyon, de pretutindeni. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Dacă Domnul îngăduie, vom fi împreună cu fratele Schmitt în Uzbekistan în week-end-ul următor. Apoi dacă Domnul vrea, în al treilea week-end vom fi în Orleans și în Paris. Noi dorim să răscumpărăm timpul pentru că trăim într-un timp prețios.

Acum, câteva versete... și aș dori să revin la cele spuse ieri seară. Aș vrea să citesc mai întâi din 1 Ioan 5. Noi am citit și din Evrei 1 – aici, ca și în Ioan 19, este vorba despre „S-a isprăvit!”. Citim scurt versetul 3 din Evrei 1: „El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui...” [sau „cu Cuvântul Lui atotputernic” – este scris în germană]. Cuvântul Lui este un cuvânt atotputernic. Frați și surori, cine a auzit odată glasul Lui, își face o foarte mică idee despre ce înseamnă de fapt „atotputernic”. „El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor...” „...a făcut curățirea păcatelor...” „S-a isprăvit!” „...a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte.”

Să mergem în 1 Ioan 5:18: „Știm că oricine este (zămislit) născut din Dumnezeu...” Va trebui să scriu despre acest lucru, pentru a arăta tuturor că în textul original se folosește un singur cuvânt și pentru „zămislire” și pentru „naștere”. Pentru că ceea ce este zămislit se va naște. Și de aceea unii traducători ai Bibliei au tradus cu „născut” iar alții cu „zămislit”. Contextul trebuie să clarifice despre ce este vorba. Citesc din nou: „Știm că oricine este (zămislit) născut din

Dumnezeu, nu păcătuiește, ci Cel (zămislit) născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.” Ce spunea fratele Branham? Cât timp Adam și Eva au fost ocrotiți de Cuvânt, au rămas în părtășie cu Dumnezeu. Dar când Dușmanul a reușit să străpungă acest scut (Cuvântul) și să-i încurce într-o discuție, atunci a fost prea târziu. Nu vă implicați în nici o discuție despre Cuvântul lui Dumnezeu! Cuvântul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, și pentru noi este suficient. Alții pot să discute, și Dușmanul este întotdeauna acolo. Noi n-avem nevoie de discuții. Dacă noi rămânem în Cuvânt, Cel Rău nu ne va atinge. Ioan 15:7 „Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele...”

Frați și surori, timpul este atât de serios încât nu mai putem permite nimic ce este în afara Cuvântului lui Dumnezeu; nici o învățătură, nimic. Dacă nu este scris în Cuvânt, dacă nu există o făgăduință pentru aceasta în Cuvânt, uitați-o! Lăsați-o-n stânga și-n dreapta și mergeți cu Domnul vostru înainte pe calea cea îngustă.

1 Ioan 5:19: „Știm că suntem din Dumnezeu...” O știți voi? O știu eu? Putem noi să spunem din toată inima „Știm că suntem din Dumnezeu...” în concordanță cu Cuvântul, din convingere, prin credință din inimă, nu numai printr-o mărturisire formală? O știți voi? Spuneți „Amin.” „Știm că suntem din Dumnezeu...” Dar acum urmează despărțirea: „și că toată lumea zace în cel rău.” Domnul nostru a spus: „Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.” Cine citește Gen. 1:5, găsește scris că „Dumnezeu a numit lumina zi...” Lumina a primit un nume, întunericul a primit un nume. „Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte.” Iar acum trebuie să vedem deosebirea. Când a venit Ioan, el a mărturisit despre Lumină. Și Domnul nostru este Lumina! Și El spune chiar și azi: „Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” Deci în adevărata urmare a lui Isus Hristos noi umblăm în lumină. Și atunci se împlinește ce este scris în 1 Ioan 1:5: „Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric.” Da, acest lucru se referă la Dumnezeu și noi îl credem. Dar acum urmează partea

noastră: viața noastră dovedește că aparținem de acest grup. V. 6: „Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul.” Deci, trebuie să existe o concordanță cu Dumnezeu, cu Cuvântul Său și cu poporul lui Dumnezeu. Teoria nu va ajuta pe nimeni. Filozofia nu va ajuta nimănui. O mărturisire formală nu ajunge. Totul trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul Adevărului.

Poate facem o observație aici. Uitați-vă în cercurile așa zisului „mesaj”. Cu cine au ei părtășie? Cu cei care sunt de acord cu ei. Iar cine merge în aceeași direcție, și este de acord cu fratele cutare sau cutare, acolo este totul bine. Dar a sosit clipa nu să urmărim un frate sau să fim de acord cu el, ci să-L urmărim pe Domnul și să fim de acord cu El și cu Cuvântul Lui. Și lucrul acesta se întâmplă numai dacă versetul următor poate să devină adevărat și în cazul nostru: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat.” (1 Ioan 5:20). Este minunat. Toți spunem „amin” la aceasta. Și cum este cu partea a doua? „Și noi suntem în Cel ce este adevărat...” „Și noi suntem în Cel ce este adevărat...” Deci nu numai să recunoaștem cine este Cel adevărat, ci să putem mărturisi „Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.” Și acest lucru face parte de acolo. Orice altceva este o mărturisire formală, și din acestea se găsesc pretutindeni în lume. Și doresc s-o spun foarte clar aici: în locul acesta noi n-am judecat pe nici un om. În cei 42 de ani ai mei de slujbă, am amintit cu numele numai doi frați, și îmi pare rău pentru asta până în ziua de azi. Odată în Filipine, Manilla, am pomenit un frate într-o adunare cu frații slujitori. Îmi pare rău și astăzi. Și odată am amintit un frate într-o scrisoare circulară, și până la sfârșit îmi va părea rău că am făcut-o. Noi n-avem nevoie să spunem ceva despre vreun frate, sau să-l pomenim cu numele. Dar trebuie să luăm în considerare răspunderea înaintea lui Dumnezeu: prin propovăduirea adevărată noi trebuie să arătăm direcția dumnezeiască; nu o direcție apărută din răstălmăcirii, ci direcția dumnezeiască ce vine din Cuvânt. Nu este suficient să spunem că în Biserica primară nu a existat apă sfințită,

procesiuni, stropirea copiilor, spovedanie, papi, tămâie, pelerinaje, nași, cardinali, indulgențe, „Ave Maria”, crucifixe, celibat, rozarii, purgatoriu, rugăciuni pentru morți. Și lista poate continua. Noi spunem azi aici că toate acestea au fost introduse de Biserica Romană fără nici o autorizație divină. Ce a dat Dumnezeu se găsește în Scriptură; restul nu aparține Bisericii Dumnezeului celui Viu.

La fel trebuie să fim sinceri referitor la cercurile Mesajului. Și nu ca să judecăm, ci trebuie spus aici cu un drept divin că tot ceea ce nu este în concordanță cu sfânta Scriptură nu are o legitimare biblică și de aceea nu are valoare înaintea lui Dumnezeu. Practic nici nu există înaintea Lui. De fapt nu vreau să intru aici în toate detaliile acestor înșelăciuni pentru că unele dintre ele sunt chiar proteste, și oamenii sesizează aceasta dacă sunt atenți. Deci, să le lăsăm la o parte și să ne concentrăm asupra propovăduirii adevărate a Cuvântului adevărat. Și așa cum vom citi din 1 Ioan 4:5 „Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, și lumea îi ascultă.” „Noi însă suntem din Dumnezeu...” Corect? Este adevărat? „Noi însă suntem din Dumnezeu...” Mai înainte citeam că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea. Numai cel născut din Dumnezeu, care a primit în el Cuvântul ca pe o sămânță divină, peste care a putut să vină Duhul Sfânt ca să producă o viață nouă în noi – numai cel născut din Dumnezeu este din Dumnezeu. Și aici este scris că cine este din Dumnezeu ne ascultă. De ce era Ioan atât de sigur? „Cine este din Dumnezeu ne ascultă.” El a fost un martor în zilele Domnului nostru. El a fost de față când a fost răstignit Domnul nostru. El a fost dintre aceia pe care i-a ales Domnul ca să ducă mai departe Cuvântul. Și credeți-mă: Dumnezeu nu va amesteca niciodată! Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu predică un Cuvânt amestecat. Răstălmăcirea este un amestec, Cuvântul este originalul.

Avem aici frați și surori din Marsilia. Și o soră mi-a spus: „Frate Frank, eu încă mai țin minte adunarea aceea din Marsilia”, parcă din 1972, când frații din Armenia m-au întrebat pentru prima dată despre cele șapte tunete. Și eu a trebuit să spun „Nu știu.” Și foarte supărat am mers în camera mea de la hotel, la primul etaj. Dar

în dimineața următoare, când m-am uitat la ceas după ce totul s-a încheiat, era exact 5 fără 5. Și Domnul m-a trezit cu un glas puternic: „Robul Meu, ridică-te și citește 2 Tim. 4.” Și după aceea din nou: „Ridică-te și citește 2 Tim. 4.” Și eu am făcut-o. Am citit de la v. 1 la 5. Și apoi am citit din nou de la v. 1 până la 2 unde spune „propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp” și gândurile mele au fost călăuzite de Duhul lui Dumnezeu la Apoc. 1, primele trei versete: „Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea!” Și Duhul m-a călăuzit la Apoc. 10 și acolo este scris „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!”

Frați și surori, eu o spun cu smerenie dar cu toată certitudinea: chiar dacă ar veni din cer 70 de îngeri și ar spune că au taina celor șapte tunete, atunci eu, fratele Frank, ar trebui să le spun: „Vă rog să vă întoarceți de unde ați venit! Pentru că este scris că ceea ce au spus cele șapte tunete a fost pecetluit, și numai Dumnezeu veghează asupra acestui lucru ca să-l împlinească atunci când vine vremea.” Neînțelegerile fraților încep cu faptul că pe 28 februarie 1963, fratelui Branham i s-a spus din lumina supranaturală, din norul acesta în care erau șapte heruvimi: „Întoarce-te la Jeffersonville, căci vor fi deschise cele șapte peceti.” Și acolo au avut loc șapte detonații puternici. Și fratele Branham a spus că au fost atât de puternice încât vârfurile copacilor au fost retezate și pietrele s-au rostogolit pe pantă în vale. Și după aceea el vorbește în repetate rânduri despre aceste șapte tunete spunând că au fost atât de puternice și că în ele este conținută credința de răpire și toate aceste lucruri. Și frații noștri nu urmăresc corect tema aceasta. Ei nu văd de unde au venit aceste lucruri. Ei spun numai ce le place lor, fără să aibă o orientare în această problemă. Și despre aceasta este vorba astăzi, și anume ca Dumnezeu să ne introducă în toate aceste lucruri.

Ceea ce ar mai trebui amintit aici este faptul că frații care dau mai departe răstălmăcirile lor și-au pierdut respectul pentru sfânta Scriptură. Ei au lăsat Biblia deoparte, și fac ce vor ei cu citatele fratelui Branham. Așa ceva nu este valabil înaintea lui Dumnezeu. Înaintea lui

Dumnezeu are valoare numai Cuvântul! Iar dacă un proroc s-ar depărta de Cuvânt, atunci el se depărtează de Dumnezeu. Căci la început a fost Cuvântul, și Cuvântul a fost cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul. Deci, să ne întoarcem înapoi la Cuvânt, pentru că acesta este singura noastră orientare.

În 1 Pet. 5 omul lui Dumnezeu scria ca păstor. Petru a fost dintre aceia care au fost apropiați Domnului. Și el a fost un martor al suferințelor Domnului nostru. Și el a fost de față când a răsunat Glasul pe muntele schimbării la Față. 1 Pet. 5:1: *„Sfătuiesc pe prezbiterii (Sau: bătrân) dintre voi, eu, care sunt un prezbiter (Sau: bătrân) ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos, și părtăș al slavei care va fi descoperită.”* Apoi de la v. 1-7 urmează îndemnurile despre cum să păstoriți turma peste care am fost puși. În v. 7 este scris: *„Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”* Eu vreau să recunosc că am impresia că nu am reușit încă să fac acest lucru. Eu recunosc. Uneori sunt îngrijorat, și oricine știe despre răspunderea pe care o am eu, va înțelege. Dar eu încă nu am învățat să arunc asupra Lui toate grijiile. Știți cu toții că dacă arunci ceva, atunci n-o mai ai. Nu mai ai lucrul respectiv. Atunci îl are cel căruia i l-ai aruncat. Rugați-vă pentru mine ca Dumnezeu să-mi dea har să fac deosebirea între răspunderea pe care o am eu personal în fața lui Dumnezeu și între ultima răspundere pe care a preluat-o Dumnezeu însuși ca să-Și îplinească Cuvântul și ca să-și ducă Biserica la desăvârșire, ca eu să pot să las totul în seama lui Dumnezeu.

Acum urmează din nou de la v. 8: *„Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită.”* Urmează apoi porunca: *„Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi.”* Desigur că Biserica Domnului nu trece la modul general prin ocară și rușine. Toți cei ce predică Cuvântul trebuie să înțeleagă faptul că și ei, dacă Îl urmează pe Domnul, trebuie să meargă pe la Getsimani spre Golgota. Calea robilor lui Dumnezeu nu este împodobită cu trandafiri. Satana va face tot ce-i stă în putință ca să zdruncine încrederea în slujbă, pentru ca după aceea să aibă o

reușită cu răstălmăcirile lui. Dar mulțumiri lui Dumnezeu că noi cunoaștem Cuvântul care spune că noi suntem din Dumnezeu, iar cine este din Dumnezeu ne ascultă. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, pentru că am fost născuți din nou la o nădejde vie. Iar Cel Rău nu ne atinge. El poate să răcnească cât îi place, poate să fie furios, însă Leul din seminția lui Iuda a biruit. Și biruința Domnului nostru a devenit desigur și biruința noastră, prin harul Său.

Avem apoi aici și v. 10: „Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.” Puteți spune „amin”? Atunci suferința și-a atins scopul. Atunci s-a meritat. Atunci credința noastră va deveni mai scumpă decât aurul încercat prin foc. Apoi cine citește Rom. 8 de la v. 28, „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” „...și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” Și de aceea este scris: „Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu?”

Un lucru este sigur. Fratele Branham a spus – nu știu exact unde – dar el a spus că un ales nu va prizoni niciodată un alt ales. Este imposibil. Aleșii formează unitatea divină a Trupului lui Hristos. Nu l-a prizonit și l-a ucis un Abel pe un alt Abel, ci Cain care era de la Cel Rău, plin de ură și de invidie, un criminal. De aceea Pavel scrie în Gal. 4:28-29: „Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței. Și cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa se întâmplă și acum.” Am face bine dacă am citi toate epistolele din Noul Testament și să fim atenți ce citim. Deci, când vin unele lucruri împotriva noastră, atunci Domnul nostru ne vorbește prin Rom. 8: cine poate fi împotriva noastră? Hristos este de partea noastră. El a murit pentru noi dovedind astfel că este de partea noastră. Iar când noi suntem de partea Lui și cu El, atunci lumea întreagă să fie împotriva noastră... În orice caz, un adevărat copil al lui Dumnezeu niciodată, niciodată nu va avea ură în inimă. Niciodată, niciodată nu va avea dușmănie. Întotdeauna,

întotdeauna va ierta. Noi am fost ajutați. Zapisul cu poruncile care era împotriva noastră a fost rupt în bucăți. Nimeni nu ne mai poate socoti ceva, și nici noi nu mai ținem în socoteală nimănui nimic! Ci ne iertăm unii pe alții la fel cum ne-a iertat și Dumnezeu în Hristos! Și ne primim unii pe alții cum ne-a primit și Dumnezeu pe noi în Hristos. Să lăsăm totul în seama Domnului! El va face totul bine, chiar dacă va dura mai mult timp. Pentru noi va dura, pentru noi care așteptăm din toată inima revenirea Domnului. Indiferent cu cine am vorbi din orice țară din lume, pretutindeni este o singură dorință: noi dorim să mergem acasă. Dorim să fim duși acasă. Dar nici în punctul acesta nu hotărâm noi momentul. Dumnezeu hotărăște ziua și ceasul. Datoria noastră este să fim pregătiți pentru ziua aceasta slăvită.

În 2 Pet. 1:16 apostolul vorbește despre revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, și el subliniază: „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.” Petru a auzit Glasul pe muntele schimbării la Față. El l-a auzit cu urechile lui. N-a fost numai un martor ocular, ci a și auzit: 2 Pet. 1:18: „Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.” Și după aceea el a putut să scrie cu toată certitudinea și a putut de asemenea să predice cu toată siguranța, pentru că a fost de față când s-a întâmplat supranaturalul pe pământ.

Frați și surori, eu doresc să spun aici: noi toți care am văzut filmarea cu fratele Branham și care am văzut cum l-a folosit Dumnezeu, am auzit cum a spus el dintr-o dată: „Voi știți că eu aștept ceva.” Și deodată acest „ceva” a fost acolo. Și atunci a început partea supranaturală de care a fost răspunzător Domnul însuși, ca să ne atragă atenția asupra lucrării supranaturale a lui Dumnezeu în timpul nostru. Desigur, nu ca noi să facem un cult dintr-un om, ci ca să înțelegem din Scriptură care a fost scopul trimiterii lui. Pentru că în 11 iunie 1933 a fost o zi deosebită, de asemenea și 7 mai 1946: zile care au o legătură cu timpul sfârșitului, cu planul de mântuire din vremea noastră. Iar noi trăim cu adevărat în timpul în care ultimul mesaj răsună în lumea

întreagă și atenția poporului lui Dumnezeu trebuie îndreptată spre ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său, și spre ceea ce este scris în acesta, iar viața noastră să fie încadrată în această rânduială divină. Astfel încât să devină o realitate faptul că noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Fiul Său, Isus Hristos. Nu numai să vorbim despre acest lucru, ci să fim în El: „Tată, Tu în Mine, și EU în ei.” El în noi, și noi în El - Cuvântul în noi, și noi în Cuvânt – Duhul în noi, și noi în Duhul. Frați și surori, turma răscumpărată prin sânge trebuie să ajungă la această armonie divină. Dumnezeu trebuie să poată să facă ce dorește cu noi toți. Și Cuvântul trebuie să împlinească, și va împlini scopul pentru care a fost trimis.

Același Petru căruia i-a părut foarte rău că s-a lepădat de trei ori de Domnul înainte de a cânta cocoșul, a fost același Petru căruia Domnul i-a spus de trei ori în Ioan 21: „Paște mieluşei Mei. Paște oiţele Mele. Paște oile Mele.” Și apoi el scrie că Dumnezeu a pus în Biserică păstori până când vine Păstorul cel mare, până când El revine să-i ia acasă pe ai Săi. Și noi dorim să fim găsiți ca niște robi înțelepți și credincioși, nu cu o înțelepciune proprie, ci cu înțelepciunea divină care ne este dată prin descoperire din Cuvânt. Și-i suntem recunoscători lui Dumnezeu din toată inima pentru acest lucru.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în acest sfârșit de săptămână. Domnul are pe acest pământ o Biserică chemată afară din toate popoarele, limbile și neamurile, afară din toate religiile, din toate confesiunile, chemată afară din tot, și astfel este adusă înapoi la credința părinților, pentru că sfârșitul trebuie să fie tot așa cum a fost începutul. Și noi suntem adunați în acest loc ca o parte a poporului lui Dumnezeu și dorim binecuvântările bogate ale lui Dumnezeu întregului popor al lui Dumnezeu de pe tot Globul, descoperirea planului de mântuire al Dumnezeului nostru. Și dorim tuturor de aici și de pretutindeni, ca toți să rămână în Cuvânt. Cea mai mică deviere se revărsă în cea mai mare înșelăciune a Satanei. Noi trebuie să rămânem în Cuvânt, fără cea mai mică deviere. De aceea nici o răstălmăcire sau explicație omenească, ci Cuvântul lui Dumnezeu trebuie păstrat în original.

Ieri am subliniat că pe crucea Golgotei a fost plătit prețul. Răscumpărătorul S-a dezbrăcat de slava Lui și a luat un chip de Rob. De aceea găsim de două ori în Faptele Apostolilor termenul de „Robul Tău Isus”, în rugăciunea Bisericii. Cine citește Isa. 42 va găsi acolo „Iată Robul Meu... Trestia frântă n-o va zdrobi, și mukul care mai arde încă, nu-l va stinge.” El a trebuit să devină Rob. Domnul a devenit Rob pentru noi. El a trebuit să fie Proroc. A trebuit să devină Mijlocitor. El trebuie să fie Mare Preot. A trebuit să fie Mielul lui Dumnezeu. A trebuit să fie și a devenit totul în toate, ca noi prin El să putem deveni totul, până ce vom domni împreună cu El ca împărați. Cea mai mare făgăduință este în Apoc. 3:21: „Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Nu putem intra acum în aceste lucruri de învățătură dar suntem mulțumitori din toată inima că noi am înțeles și în punctul acesta rânduiala divină.

Încă două versete: Mat. 25:1-10 – acolo Domnul vine ca Mire și cei ce vor fi gata vor intra cu El la ospățul de nuntă. Și ușa s-a închis. Apoi în același capitol, în v. 31-32, El vine ca Fiu al omului și va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. Cine citește apoi în Vechiul Testament găsește locurile unde scrie că El va judeca între neamuri înaintea începerii Împărăției de o mie de ani. A sosit clipa să rânduim corect diferitele venituri ale Domnului și să le vestim în contextul din care fac parte. Dumnezeu a făcut astfel că nu este totul scris într-un singur loc dar contextul o clarifică.

În v. 31 și 32 nu se mai vorbește despre Mire, nici despre fecioare și nici despre ospățul de nuntă, ci se spune că El va veni ca Fiu al omului și se va așeza pe scaunul de domnie al slavei Sale. Vă rog, și pe voi frații slujitori, lăsați fiecare cuvânt la locul lui! Și dacă nu înțelegeți ceva, așteptați până primiți descoperirea, dar nu răstălmăciți. Lăsați-o așa cum este! Căci Dumnezeu are o rânduială în planul Său de mântuire, în care trebuie să ne încadrăm cu toții!

A Lui, singurul Dumnezeu, să fie lauda și cinstea și slava și închinarea.

Poate încă un cuvânt pentru toți cei ce vor să fie botezați. Ieri dimineață m-a sunat de la Berlin un tânăr care a ascultat emisiunile noastre, și mi s-a adresat cu „frate Frank” și a spus: „Frate Frank, emisiunile mi-au vorbit și sunt atât de motivat de emisiunile dvs. și am pregătit multe programe în Biserica catolică.” Aproape că mi-a stat inima. Am spus: „O clipă, tinere. Cum ai spus?” „Da, altfel bisericile vor fi goale. Dar prin programele acestea îi putem atrage și pe tineri și suntem așa de motivați.” Și eu am spus: „Acum stai puțin să-ți spun ceva.” Și deodată tânărul a spus: „Da, vă rog să veniți la Berlin. Sunt gata să mă las botezat. Eu am recunoscut că botezul bisericii de fapt nu este botez.” S-a întâmplat în câteva minute, la o convorbire telefonică.

Frați și surori, dacă mâna Domnului vine peste un om, atunci se întâmplă. Atunci indiferent ce am fi noi (hinduși, budiști) Duhul lui Dumnezeu descoperă Cuvântul lui Dumnezeu și dacă Duhul lui Dumnezeu lucrează atunci noi vedem cum are loc minunea harului.

Deci, botezul biblic nu este stropirea copilașilor, ci biblic este botezul credincioșilor care au primit iertarea păcatelor prin credință în lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea Golgotei. Și toți aceia ale căror păcate au fost iertate, care au primit prin credință iertarea păcatelor, ei se lasă botezați biblic, în ascultare de Cuvânt, în Numele Domnului Isus Hristos, așa cum ne-a fost arătat în tot Noul Testament, începând din Fapte 2, și cum ne-a rămas ca un document dumnezeiesc.

Toți cei ce și-au dedicat viețile lor lui Dumnezeu, care L-au primit în mod conștient pe Isus Hristos ca Mântuitor al lor personal, voi care ați venit la credință, puteți fi botezați. Fapte 10:48: „Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” EL a poruncit! El n-a spus: „Ați fi atât de amabili să...” Este o poruncă dumnezeiască! „Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Dumnezeu n-a spus absolut nimic despre nași și despre o stropire. Mulțumiri Domnului pentru lumina pe care ne-a dat-o iarăși, pentru descoperire și pentru că suntem călăuziți în tot adevărul.

Încă odată subliniem: „Noi suntem în Cel ce este adevărat.” Noi nu numai că am auzit despre El, ci suntem în Cel ce este adevărat. Și de aceea numai adevărul Cuvântului lui Dumnezeu este în noi; nici o minciună, nici o răstălmăcire n-are loc în noi. Nu este permis ca Cuvântul să fie amestecat! Cuvântul este Cuvânt și nici o minciună nu vine din adevăr. Adevărul este și rămâne adevăr în veci! Răstălmăcirile sunt minciuni și înșelătorii în veci! Deci, afară din toate rătăcirile, înapoi la adevăr! „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” Aleluia!

Și acum ne vom ruga ca brațul Domnului să fie întins peste tot pământul și dreapta Domnului să descopere biruința în toate popoarele, limbile și neamurile.

A Lui, Dumnezeul Atotputernic, să fie lauda și cinstea și slava acum și în veci. Aleluia. Amin.

Ne ridicăm pentru rugăciune, și cântăm cum facem adesea, „Așa cum sunt, la Tine vin...” [...]

Haideți să stăm în rugăciune. Poate-o rugăm pe sora noastră să cânte cântarea „Ești tu gata în ceasul acela când Domnul îi ia acasă pe ai Săi?” Aceste adunări pe care le avem aici sunt ceasuri de pregătire. Ochii noștri privesc în viitor, la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Și eu doresc de asemenea ca toți cei ce au auzit Cuvântul din gura mea, să fie gata în ziua aceea, în ceasul când Domnul se întoarce ca Mire ca să-Și ia acasă Biserica Lui Mireasă. [...]

Domnul să ne dăruiască tuturor. Stăm cu capetele aplecate. Doresc să întreb câți vor să fie incluși în rugăciune? Mulțumesc. Este un număr foarte mare. Puteți lăsa mâinile jos. Să ridice mâna cine dorește să fie botezat astăzi după adunare. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Cine se răzgândește poate încă să mai vină.

Frați și surori, noi suntem recunoscători lui Dumnezeu și pentru voi. Domnul să-l binecuvânteze pe fratele Ernobel. Toți frații care sunt astăzi aici și au auzit această vestire, fratele Daniel, fratele Florin, fratele Ionuț, fratele Kupfer, fratele Didier, fratele din Orleans, să vină și el în față. Veniți cu toții în față. Avem aici frații slujitori, frate Cukachko, vino și tu, frate Vid, vino și tu, și frații din Bratislava,

veniți cu toții. Fratele Mueller din Austria, fratele Yuri, Steinke... veniți în față. Noi ne vom ruga împreună, dar și unul pentru celălalt.

[un frate se roagă:] Credincios Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru aceste două adunări. Noi am auzit vorbirea Ta. Te rog din toată inima să păstrezi Cuvântul Tău în inimile noastre, și să nu fie doar o vorbire goală ci o lumină pentru picioarele noastre. Să fie o realitate în viețile noastre. Ajută-ne să lăsăm la o parte tot ce nu este din Cuvântul Tău. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău cel sfânt. Încredințez în mâinile tale pe toți frații și pe toate surorile. Binecuvântarea Ta să se odihnească asupra noastră și Tu să fii cu noi. Te rog dăruiește-ne putere să vedem împlinit tot ce am crezut. Ție îți aducem mulțumirea, lauda. Noi Te rugăm mai ales pentru fratele nostru Frank, binecuvântează-l din marea Ta îndurare. Întărește-l și fizic, ca să ducă la sfârșit porunca Ta. Îți mulțumesc din toată inima mea, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.